

DAN NICU

masterand, SNSPA, București

Regele și națiunea, față în față cu istoria

In istoria națiunii române, monarhia ca formă de guvernare a ocupat și ocupă încă întâietatea în privința perioadei în care a fost prezentă în țările române sau în statul român unificat. Experiența republicană durează abia din 1948 încoace și a fost reconfirmată după Revoluția română din 1989. Trebuie să se știe, de asemenea, că proclamarea republicii a fost un act abuziv, realizat cu sprijinul armatei sovietice de ocupație, pe când proclamarea regatului, în 1881, a fost un act perfect legitim al autorităților române. Sub forma sa anterioară, cea de „principe” (cum îl numeau occidentalii) sau „domn”, cum îl numeam noi aici, monarhia românească este un simbol al trecerii poporului nostru prin istorie.

Un simbol de care am fost văduviți în secolul al XX-lea, dar care totuși n-a putut fi făcut să dispară definitiv, după cum o demonstrează și ceea ce s-a întâmplat în Parlamentul României la 25 octombrie a.c. Regele României, Majestatea Sa Mihai I, a ținut un discurs memorabil chiar în ziua în care a împlinit 90 de ani. Ascultându-l, am încercat să-mi imaginez destinul României dacă și-ar fi păstrat forma tradițională de guvernare până în prezent. Cu siguranță, ar fi fost o țară mai bine administrată și cu mai puține necazuri. Regele le-a vorbit aleșilor poporului, deputaților și senatorilor, dar și întregului popor român în termeni neobișnuiți, presupun, pentru mulți dintre sus-pușii de astăzi. El a făcut un apel la memoria istorică, invitându-i pe români să cinstească memoria tuturor celor care au murit, în toate războaiele și pe toate câmpurile de luptă, pentru independența și libertățile lor. A menționat într-o notă pozitivă progresele României din ultimii 20 de ani, însă a avut grijă să spună și că politica este o sabie cu două tăișuri, care garantează democrația și libertățile doar dacă este practică în respectul legilor și al instituțiilor, însă care „aduce prejudicii cetățeanului dacă este aplicată în disprețul eticii, personalizând puterea și nesocotind rolul primordial al instituțiilor statului”. Disprețul față de normele etice, personalizarea

puterii și pervertirea rolului instituțiilor statului sunt trăsăturile de căpetenie ale sistemului politic democratic din ambele state românești, după căderea comunismului. Adoptarea și aplicarea legilor nu a fost întotdeauna de ajuns, în condițiile emergenței unei clase politice care nu se preocupa (nu se preocupă) de binele cetățeanului și interesul național, ci de interesul personal și de grup.

Cred că spusele de mai sus reprezintă un manifest împotriva nepăsării generale cu care este exercitat actul guvernării și al administrației pe plaiurile noastre. În viziunea Majestății Sale, „instituțiile democratice nu sunt guvernate doar de legi, ci și de etică, simț al datoriei. Iubirea de țară și competența sunt criteriile principale ale vieții publice”. Pe parcursul întregului său discurs, nu m-a părăsit sentimentul părerii de rău pentru faptul că un om de stat atât de luminat a fost înlăturat de la exercitarea influenței asupra guvernării țării, în limitele monarhiei constituționale. La cei nouăzeci de ani ai săi, Mihai I al României reprezintă un simbol al istoriei naționale, cu momentele ei înălțătoare și tragice. Instituția Casei Regale, pe care cu cinste o conduce Regele, reprezintă o șansă pentru întreaga națiune. În ultimele două decenii, acțiunile

*...proclamarea republicii a fost un act abuziv,
realizat cu sprijinul armatei sovietice de ocupație*

ei cu caracter social au aruncat raze de lumină asupra unui popor care înota în decădere și corupție.

Majestatea Sa i-a îndemnat pe toți cei care-i audiau discursul să nu-i uite pe românii și teritoriile românești care „ne-au fost luate ca urmare a împărțirilor Europei în sfere de influență”. În viziunea sa, dreptul de a decide dacă vrem să ne reunim cu Țara sau să ne păstrăm independența ne aparține. Astfel, prin cuvintele sale, fostul nostru suveran ne-a reconfirmat apartenența la națiunea română. De acum încolo, tot ce se va întâmpla cu noi se află în mâinile noastre. Avem dreptul și îndatorirea să luptăm pentru a ne făuri un viitor mai bun, alături de frații noștri din România.